

ali da jej sledi iz prva defenzivno podjetje. Ker je odločilen napad kot pravi smoter bitke, se mora vsa podjetja na to preračunati, zato je najboljša, da mogoče veliko armado v rezervi drži. Ona je takozvana zagozda, katero se v ta namen izkoristi. Z manevrir-armado se mora tako dolgo in skrbno štediti, dokler ne pride čas za odločilen napad.

Neizmeren nemški plen.

K.-B. Berlin, 8. junija. Skozi uspeh zmagovite armade nemškega prestolonaslednika narasel je plen iz velikih bojev od 21. marca na 185.000 vjetih, čez 2250 kanonov in mnogo tisoč strojnih pušk. Izgube na vojnem materialu se ne da niti približno preceniti.

Obstreljevanje Pariza.

K.-B. Paris, 8. junija. Obstreljevanje pariške mestne pokrajine skozi nemške kanone traja naprej.

Ofenziva proti Italiji.

Reuterjev urad poroča: Na italijanski fronti pričakujejo, da se prične avstro-ogrska ofenziva prav v kratkem času. Nemških čet za sedaj ni v Italiji.

Čudovit mir na sprednjih avstrijskih črtah.

„Corriere della sera“ poroča z italijanske fronte: V naših črtah vlada splošen občutek, da se bližajo veliki dogodki. V sprednjih avstrijskih črtah vlada čudoviti mir, reči se more celo, nenavaden mir. Nikdar se sovražnik ni trudil na tak način prikrivati svoje gibanje. Svoje čete premika in svoj material vozi ponoči. Čez dan je fronta kakor izumrla.

Italijansko bojišče.

Iz vojaškega razmotrivanja 8. junija: Na italijanski fronti je nastala nova napetost, katero se povzročili močnejši sunki sovražnih izvidnih čet na naše črte. Italijani uporabljajo za svoja podjetja sedaj cele bataljone, da bi dospeli skozi črte naših opazovalnih straž in poljskih postojank v naše sprednje jarke in vjeli naše moštvo z namenom, da bi iz njihovih izpovedi in iz pripadnosti k polku si ustvarili sliko o razdelitvi naših sil in o spremembah zadnjega časa. Italijansko časopisje se pritožuje radi obsežne skrbi našega armadnega vodstva glede prikrivanja napadalnih priprav.

Vojna na morju.

Podmorski čolni pred Ameriko.

Privatni promet v Ameriko vstavljen.

Haag, 7. junija. Central News javlja iz Newyorka: Radi nevarnosti podmorskih čolnov in min ob atlantski obali Amerike se je po uradnem vspehodu privatni promet v Evropo vstavil.

Potopljene ladje.

Rotterdam, 7. junija. Po Reuter-poročilu se je razen amerikankega poštnega parnika „Karolina“ dosedaj štiri amerikanke jadernice potopilo. Število mrtvih in pogrešanih na krovu „Karolina“ znaša 58.

K.-B. Amsterdam, 6. junija (Reuter.) Kapitan skunerja „Edward H. Cole“ poroča, da je bila njegova ladja v nedeljo zvečer od nekega 200 pedit dolgega podmorskega čolna, kateri je imel dva velika in en manjši top, napadena. Videl je natanko tudi periskop drugega podmorskega čolna, ki je zasledoval neki došli amerikanški parnik. Posadka parnika „Cole“ bila je sprejeta od neke amerikanke pomožne ladje, katere je bil istotako od nekega podmorskega čolna zasledovana in katere se je posrečilo, v neki pristan zbežati. — Ladja

„Texel“, ki je bila s tovorom od Portorike v smeri Newyork med potjo, bila je v nedeljo 60 milj pred obaljo potopljena. Podmorski čoln oddal je tri strele. Nemški poveljnik je prišel na krov in veleval posadki, naj ladjo zapusti. Potem je položil bombo in spustil ladjo v zrak. Posadka, 36 mož bila je brez pomožnih sredstev, brez živeža in vode svoji usodi zapuščena. Pozneje je bila je od neke stražne ladje sprejeta in v Atlantic City izkrcana.

K.-B. Newyork, 4. junija. Reuter javlja: Tajnik marine Danielo pritrdil je včeraj zvečer, da je bil jadernik „Ednar“, ki je v noči pred Kap Delaware na površju plaval in se ga je 27. maja v Lewis privlekel, nekemu podmorskemu čolnu kot žrtev padel. Čudno je, da podmorski čoln s svojimi torpedi šteti in skuša razne ladje le z bombami potopiti, medtem ko se prisili posadka v rešilne čolne prestopiti. Preživeči, ki so obal dosegli, trdijo skoraj vsi, da je bil jadernik od istega podmorskega čolna potopljen, ki je zadnji mesec pri New-Jersey in Kap Delaware na ladje prežal. Kakor se iz poročila uvidi, je imela posadka priložnost ubežati, ali se jo je držalo na krovu podmorskega čolna vjeto, dokler ni bila sprejeta od neke mimo vozeče ladje.

20.000 brutto-register ton.

K.-B. Berlin, 6. junija. Uradno. V Srednjem morju potopili so nemški in Avstro-ogrski podmorski čolni 5 parnikov in 6 jadernic s skupno 20.000 brutto-register-tonami. Parniki so bili iz močno zavarovanega spremstva sestreljeni. Eden teh je vozil vojni material.

Šef admiralnega štaba mornarice.

17.000 brutto-register-ton v enem dnevu.

K.-B. Berlin, 7. junija. (W.-B.) V včerajšnjem poročilu imenovan podmorski čoln pomorskega oberlajtnanta Loos je v neizmerno kratkem času svoje uspehe dosegel. V enem dnevu je zamogol od jutrajne zore pa do polnoči 17.000 brutto-register-ton v globočino morja poslati, kljub temu, da je protičinke sovražnika napade znatno otežkočil.

15 ladij na obali Amerike torpediranih.

Zatvoritev pristanov. — Strah pred zračnimi napadi.

Rotterdam, 6. junija. Pojav podmorskih čolnov ob amerikanških vzhodni obali je v Zedinjenih državah vzbudil pozornost. Mornariško ministerstvo je uradno naznanilo, da so bili ob amerikanški obali en parnik in trije jaderniki potopljeni, česar so se udeležili trije podmorski čolni. Ladje so bile v pristanu Newyork in New-Jersey uničene. Medtem je došlo iz Amerike poročilo, da je bil od Amerike zaplenjen holandski parnik „Texel“ na obali od New-Jersey uničen. Istočasno javlja Central-News torpediranje amerikanškega potnega parnika „Karolina.“ Civilni uradi od Newyorka računajo z mogočnostjo ponočnega vrinjenja podmorskih čolnov v pristan in bombardiranja ter uničenja dokov. Amerikanški mornariški minister je ukazal, da se mora pristan Newyork za izplule ladje zapreti.

K.-B. Amsterdam, 6. junija. Po Reuter poročilu iz Newyorka se navzema, da je bilo kakih petnajst amerikanških ladij, med temi dva parnika od dne 25. maja ob severnoatlantski obali od podmorskih čolnov potopljenih. Največji parnik, potni parnik „Karolina“ imel je 220 potnikov in 120 mož na krovu, od katerih se pogreša 58 oseb s skupno 16 osebami, kateri so radi prekucenja ladje utonile. Ostale osebe bile so izkrcane.

K.-B. Newyork, 6. junija. (Reuter.) Izdal se je ukaz, da mora morska obal ponoči temna ostati, da se prepreči mogoče nemške zračne napade.

28.000 ton potopljenih.

K.-B. Berlin, 3. junija. (Uradno.) Od izkušenega poveljnika podmorskega čolna oberlajtnanta Loos poveljevanji podmorski čoln uničil je v Kanalu vnovič 12 parnikov in tri francoske ribiške barke z čez 28.000 brutto-register-tonami. Med potopljenimi parniki nahajala se je angleška pomožna križarka „Moldavia“ (9500 ton).

10.500 ton potopljenih.

K.-B. Berlin, 8. junija. (Uradno.) Skozi delavnost naših podmorskih čolnov je bilo v zatvornem okolišu okrog Anglije zopet 10.500 brutto-register-ton trgovskega ladjinega prostora uničeno.

K.-B. London, 9. junija. Reuter javlja: V nedeljo došel je v neki irski pristan neki potapljačji se parnik s 3 mrtvimi na krovu, kateri je bil od nemškega podmorskega čolna po vzhodu iz angleškega pristana torpediran.

Novi plen podmorskih čolnov.

K.-B. Berlin, 8. junija. Skozi delavnost naših podmorskih čolnov je bilo v zatvornem okolišu okrog Anglije zopet 10.500 brutto-register-ton trgovskega ladjinega prostora uničenih.

K.-B. Berlin, 10. junija. Novi uspehi podmorskih čolnov na severnem bojišču: 12.505 brutto-register-ton sovražnega ladjinega prostora uničeno.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Politični utrinki.

Odstop ministra notranjih zadev grofa Toggenburg.

K.-B. Dunaj, 11. junija. Danes izbruhnila je delna ministerska kriza. Minister notranjih zadev grof Toggenburg podal je svoj odstop, kateri je bil od cesarja sprejet. — Za njegovega naslednika bil je imenovan policijski predsednik Dunaja R. v. Gayer. To je prvič, da se je dunajskega policijskega predsednika imenovalo kot ministra notranjih zadev.

* * *

Z zadovoljstvom sprejelo se je to poročilo. Za Zolgerjem sledil je Toggenburg, ki je bil v večina krogih neprijetna oseba. Ministerstva polastila se je neakorsna kriza. Kakor se uvidi, je ministerstvo Seidler v najboljši pretvorbi. Kot minister notranjih zadev nosi Toggenburg glavno krivdo nad razširjajočim se državi škodljivim panslavizmom, ki je končno izvenel v veleizdajstva v notranjem monarhiji in tudi na zunanje in ker tudi ni poznal paragrafov, da bi zadušil jugoslovanske veleizdaje. Še le pred kratkim so ga dobro podučeni krogi držali za hudega duha vlade. Njegovo ločitev obzalovala bodeta gotovo Korošec in Kramarž, obzalovali ga bodo tudi v Parizu in Londonu, kratko povsod tam, kjer se je opazovalo v notranje-politični slabosti znamenja razsula Avstrije.

Glasovi iz ljudstva. — Odmevi avdijence.

Iz Fiume sprejeli smo sledeči dopis: Slavno uredništvo! Skozi Vaš list, ki je razširjen po celem Avstriji, se hočemo mi zvesti Avstriji iz juga gospodom zadnjega cesarjevega odposlanstva za njih besede, izražene pred Njegovim Veličanstvom, zahvaliti. Končno se je enkrat izustilo iste besede, ki so ležale vsem zvestim Avstrijcem že dolgo časa na srcu. — Ne v imenu štajerskega ljudstva, ampak v imenu vsega zvestega ljudstva Avstrije govoril je gospod župan Ornig besede: „Veličanstvo bodi najbolj trdo, da neizprosno proti vsem tistim, kateri državi in kroni v besedi in pisavi, v zadnjem času pa celo skozi državi sovražna dejstva žugajo!“ Te jedrnatte besede našle so povsod posebno pa pri nas na jugu največje odobrenje. —

Kaj smo že doživeli, kakšne besede smo morali slišati, k kakoršnim činom se nas je sililo, ne more nikdo popisati. Ali ostali smo neomahljivi. Velika skrb se nas polastuje, če dejstva tukaj okrog nas opazujemo, ker vemo, da se je mnogo zamudilo. Radi tega so nas besede gospoda Orni ga najbolj razveselile. Mi zvesti stražniki tukaj na jugu se mu moremo za njegove besede le zahvaljevati in ga prositi. Njegovemu Veličanstvu, bodisi v besedi ali pisavi tudi nadalje klicati: Cesar Karl, bodi trd!

Ljubljanska „Resnica“ proti „Jugoslovanom“.

Ljubljanska „Resnica“ piše, da so „najnevarnejši sovražniki“ od vseh tisti „vodilni elementi“ jugoslovanskega kluba. Ti niso otreli veleizdajalskih dezertarjev od svojih sukenj, niso našli besedice graje zoper iste — pač pa so ti elementi dosegli, da jih hvali sovražno ententno časopisje, a oni to hvalo mirno prenašajo, ne najdejo odklonilne besedice! Nasprotno pa s svojim nastopanjem v državnem zboru kakor na raznih shodih in teatralnih prireditvah — dosledno dajejo narodnim sovražnikom orožje v roko. Nadalje poziva vse poštene elemente v boj zoper to početje, zlasti patrijotično časopisje.

Kaj poreče k temu širša javnost? Kar smo že dolgo pribili in vedno naglašamo, to piše sedaj tudi „Resnica“ slovensko-narodni list, ki izhaja v Ljubljani. Kaj poreče k temu jugoslovansko krdelo izdajalcev in podrepnikov dezertarjev ter ubežnikov k sovražnikom? Kaj poreče k temu „obergeneral“ vseh teh „vodilnih elementov“, da se njegovo postopanje že studi Kranjcem in da ga mora „katoliški“ list, njega „duhovnika“ opominjati, naj ne zapusti stališče domovini zvestega branika, naj se otrese „dezertarjev“ in naj si zapove hvalo krutega nam sovražnika entente? V obraz ga imenuje sovražnika!

Ne oblije ga rudečica sramote, da se njegovo početje in teatralično, za pust še nedopustno postopanje studi ljudem, ki so bili doslej še na njegovi strani?

Če mi kaj takega, kakor „Resnica“ pišemo smo v očeh jugoslovanskih kričavev farizeji in Bog ve kaj še vse. In zdaj ko katoliško-slovenski list proti Korošcu nastopa?

Brenčičeva izobraženost.

Ker ne ve, na kakoršen način bi pridobil naš Miha kar največ pristašev za jugoslovansko prismojenost, zaletava se zdaj tu zdaj tam brez vsakega uspeha bodisi v ptujski okrajni odbor, bodisi se peča z državnimi rekvizicijami, češ, da se pri taistih, ki glasujejo za Jugoslavijo ne bode več rekviriralo in več takšnih norčij ter da so taisti tudi vinske davščine prosti, čeravno smo imeli pred kratkim slučaj, da je eden njegovih pristašev moral plačati namesto 30, 55 kron vinskega davka in to potom sodnijskega rubeža, ker prostovoljno ni hotel plačati, razpolagajoč na široko Brenčičeve juridične moči in znanosti. Miha, filozof si že, tisto vemo, da si pa tudi jurist, tega do sedaj še nismo znali. Kje pa si vendar napravil tvojo juridično „prifungo“? Gotovo na spuheljski univerzi. Če se bodeš tako naprej izobraževal, postal boš v „jugoslovanski“ državi že kaka velika zver. Konjskih repov tam gotovo ne bodeš vihal kakor tukaj pri „pšelarjih“, tam bodeš kurier Korošca in bodeš jahal namesto na konju, ki je za take vrste modrinjakov preveč inteligentna žival, — na kozlu. Miha, če bi tvojim pristašem, ki te po štajerskem povedano, že vsi za norca imajo in nam ne pripravljaj tako veselih uric, — kajti ko zineš, počimo radi tvoje bistroumnosti od smeha, bi ti svetovali, pusti raje tvoje poslanstvo, obesi tvoje „übercijer“ na klin in vrži tvoj „noticbühel“ v kot; zakaj bi cepil oslovo dlako, saj vidiš da ne gre; podaj se raje domu gnoja razkapat, kajti le tam najdeš tvoje filozofične in juridične znanosti.

Konec češko-slovaške brigade v Rusiji.

Kijew, 5. junija. Pri Ufa so bile češko-slovaške čete razorožene, pri Si-

rany so bile sovjetske čete ojačene. Njih vodja je ljudski komisar Podvojsky. Boj še traja naprej. Ruska mirovna delegacija dobila je poročilo o končnem podjarmljenju Čeh-Hrvatov. Večina njih oficirjev je zaprtih. — To je torej konec panslavizma avstrijskih veleizdajalcev v Rusiji. Na takoršen način so avstrijski častniki in od njih zapeljani vojaki slovanske narodnosti držali svoje prisego napram cesarju in domovini. Najprej so jo izdali, potem so se v sovražni ruski državi zbirali za boj proti lastni domovini, proti lastni grudi, da bi uresničili svoje panslavistične ideje razkosa naše slavne monarhije. Sramota za ves slovanski narod, ki je vzgojeval take nesramne prisegolomneže, katerih čin se je celo ruskim državljanom studil, ki so se podali v boj proti lastni domovini, proti lastni grudi, da bi uresničili svoje panslavistične ideje razkosa naše slavne monarhije. Sramota za ves slovanski narod, ki je vzgojeval take, nesramne prisegolomneže, katerih čin se je celo ruskim državljanom studil, ki so se podali v boj proti njim, jih porazili in zagrebli njih panslavistične ideje v gnoju sramote.

Angleški panslavizem.

Ruski panslavizem je razrušen. Na njegovo mesto je stopil angleški panslavizem. Angleški listi so polni hujskarjev proti naši monarhiji in propaganda lorda Nordcliffe deluje z vso močjo, da nesrečne češke izdajalce in dezertarje, ki žive svoje podlo življenje, odtujeni od domovine in svojih družin brez smotra bodočnosti, še bolj oslepi. Kaj bode iz njih, iz mladih ljudij, ki so zaslepljeni nastopili pot sramote in izdajstva? Za časa vojne polastila se jih je ničemurnost in po končani vojni porivalo se jih bode kot nadležne tujce na vse strani sveta, in noben Anglež, Francoz ali Italijan jim ne bode podal niti roke, kajti mržnja in stud do veleizdajalca bode nepopisna, in celo njih voditelji se jih bodo sramovali. Angleška je sedaj polna sovraštva proti monarhiji in podpira vse načrte, da bi jo zamogla razdrobiti. Ali težko razočarani bodejo nekdanji Čehi in Jugoslovani, ki mislijo, da je to za nje najugodnejši trenutek. Pri mirovnih pogajanjih se za nje ne bode tudi nikdo brigal, ker bodo imeli Angleži, Francozi in Italijani dovolj poslov, da skrbe in branijo le svoj lastni interes. Čehi so malomarni in od Jugoslovanov se zahteva, naj kakor pred izbruhom vojne nadaljujejo vzbujači nemire in razširjati sovraštva, med narodi in tako monarhijo gospodarsko slabiti in položiti pri prihodnji vojni kresilni kamen zopet v roke Angležev. Pravega interesa za Jugoslovane in Čeha pa ima Anglija le tako malo, da če bi se ji nudila priložnost, da bi zadobila za od lorda Nordcliffe peljano agitacijo drugod boljše ceno, bi se niti trenutke ne obotavljala svoj panslavizem največ ponujajočemu prodati.

Izpred sodišča.

Uboj rekvizicijskega uradnika Wiederwohl-a v Forminu.

9. junija vršila se je porotna obrava pred mariborsko porotno sodnijo proti Alojziju Muršec, posestniki, Mariji Žuran, dekli, Andražu Zamuda, posestniku, Apoloniji Horvat, posestniško hčerjo, ter Antonijo Mikec, pos. hčerjo, vsi iz Formina pri Ptuj. Obtoženi so bili, da so se 5. januarja t. l. dogovorno uprli oblasti — zločin po § 68 k. z. — in da so isti dan ubili davčnega asistenta in rekvizicijskega uradnika Wiederwohl-a.

Dogodek vršil se je tako le: Dne 5. januarja so bile vse obtoženke zbrane pri Alojziju Muršec ter govorile in se pritoževale o rekvizicijah. Kakor trdi obtoženica, je Alojzija Muršec ob tej priliki rekla: „Tega hudiča (namreč Wiederwohla) je treba ubiti.“ Ko se je komisija približala vasi, je Muršec zakli-

cala: „Zdaj pridejo.“ Ženske so zgrabile vsaka svoje orodje in letele komisiji nasproti. Muršec Alojzija je imela sekiro, Žuran Marija gnojne vile, Mikec Antonija lopato in Horvat Apolonija sekiro. Vsem naprej je tekkel v žensko preoblečen vojaški begunec Ludvik Muršec, sorodnik Alojzije Muršec, ki je Wiederwohla udaril z batom po glavi, da se je zgrudil takoj na tla. Glasom obtoženice je Zamuda iztrgal Muršecu bat iz roke in udaril z njim že na tleh ležečega Wiederwohla, Žuran Marija ga je udarila z gnojnimi vilami, istotako Mikec Antonija z leseno snežno lopato.

Pri obravnavi so obtoženi deloma priznali, deloma pa tajili, posebno Muršec kot glavna krivka tajila je vsako hujskanje drugih.

Ludvik Muršec je vojak in se bo moral zagovarjati pred vojaškim sodiščem.

Sodni dvor stavil je porotnikom z oziranjem na vsakega obtoženca dve glavni in dve stranski vprašanji, prvi dve glaseči se na upor in uboj, stranski na stekanje in težko telesno poškodbo s smrtnim izidom.

Po govoru državnega pravdnika in zagovornikov podali so se porotniki na posvetovanje. Glede Alojzije Muršec pritrtili so vprašanje glede stekanja in težke telesne poškodbe s smrtnim izidom, glede drugih pa le vprašanje glede stekanja.

Obsodba: Na podlagi izreka porotnikov obsojena je bila Alojzija Muršec v dve in polletno ječo, ostali pa vsak na štirimesečno ječo.

Obsojen na smrt na vešala.

Pred mariborskim porotniškim sodiščem se je vršila dne 3. in 4. t. m. kazenska razprava proti 65-letnemu posestniku Antonu Topolnik, ki je bil obdolžen zavratnega umora svoje žene Franciske in poskušeneja sovražnega umora svoje pastorki, hčere svoje žene iz prejšnjega zakona, Školastike Elbi. Topolnik je že stal pred sodnijo meseca marca, a je bila razprava takrat odložena, ker je prišlo do spora med braniteljem in sodnim dvorom. Topolnik imel je v bližini Radgone gostilno in posestvo, a je živel s svojo ženo v večnem prepiru. Nekega jutra našli so Topolnika Francisko okrvavljeno in mrtvo, Školastiko pa nezvestno. Ko se je zavedla, je povedala, da se je zbudila okoli polnoči ter videla, kako je tolkel očin s sekiro po glavi njene matere. Ker se je zbudila, udaril je tudi njo večkrat s sekiro po glavi. Porotniki potrdili so vprašanje glede umora in sodišče je Topolnika obsodilo na smrt na vešala.

Tedenski pregled.

Vinogradi v ormoško-ljutomerškem okraju kažejo letos nenavadno lep, rodovitnen nasad. Dal Bog toplo lepe vreme, drugače se spremeni svetovnoznani Ormožan in Ljutomerčan v „kislega“ prijatelja.

Osobje za mlatilnice bo tudi letos, kakor lani generalno oproščeno za čas mlatve, vojaške službe. Glede drugih prošenj ob času žetve se je obljubilo od domobranskega ministerstva največje vpoštovanje.

Koroške vesti.

Kako se ravna z živili. Na nekem shodu v Villachu so dognali, da je preteklo zimno stalo na villachskem kolodvoru skozi 22 dni 36 vagonov krompirja v najhujšem mrazu. Toliko časa torej niso mogli dognati, da spada v tamošnjo vojaško oskrbovališče! In potem tožijo, da primanjkuje krompirja in seve tudi — vagonov.

Kaznovano bratoljubje. V Šmarju v Labudski dolini je pomagalo nekaj kmetov svojemu sosedu, ki mu je bil pogorel škedenj z vso žetvijo in ki je dobil od okrajnega glavarstva dovoljenje za zbirko, z žitom. Zdaj zahteva okrajno glavarstvo, da morajo zahtevati podarjeno žito nazaj ali pa plačati kazni do 500 K. Drug je bil kaznovan s 100 K, ker je dal sosedu nekaj sena, da mu še poleg tega živina ni poginila. — Mnogo konj